

Veľkonočné sviatky som trávila netradične, po prvý krát mimo domova, vo **Veľkých Kapušanoch**.

Svoje unavené „Ja“ som nechala napospas zubu času vediať, že sa domov vrátim vysmiata.

Nemýlila som sa!

Smútok, ktorý sa zdal byť nevyliciteľný dostal motýlie krídla a uletel mi do neznáma.

Drobné huncútstva malej Viktórie ma prinútili zabudnúť na komplikovaný svet dospelých.

Viki nesmierne záživne vedela rozprávať o „svojej“ milovanej škole a o jej rekonštrukcii, o spolužiakoch, o milej pani učiteľke, riaditeľke, o školskom kole „Hviezdoslavovho Kubína“, o „jaj takých“ chalanoch a o živote všeobecne tak, ako ho vníma ona, cez svoje oči.

Kreslili sme si obrázky a aby som bola „navždy“ veselá, ponúkla mi časopis, ktorý obehol múry miestnej základnej školy pod názvom **ŠŤASTENKO**.

Časopis som si preskúmala do poslednej bodky. Najviac sa mi páčilo, že zodpovedný redakčný tím tvorili žiaci základnej školy, ktorým môžem úprimne gratulovať.

Predo mnou sa vynárali krásne príbehy, veselé či smutné, starostlivo rozdelené do tematických celkov: Vianoce, drogy, škola, zábava.

Dýchalo to profesionalitou, tvorivosťou a schopnosťou spolupracovať.

Ďakujem malej Viki Popálievej, ktorá sa podelila so mnou o svoje malé školské tajomstvá, a tým mi umožnila spoznať prostredie, ktoré ju učí a vychováva.

Ďakujem redakčnému tímu ŠŤASTENKA s odkazom: „Len tak ďalej!“

V neposlednom rade ďakujem vedeniu Základnej školy P.O.Hviezdoslava a pedagógom za ich namáhavú, statočnú a obetavú prácu pri vzdelávaní a výchove mladej kapušianskej generácie.

Chytilo ma za srdce:

Mierová torta

Ingrediencie: 10dag tolerancie

8 dag lásky

Bratstvo podľa potreby

Všetky tieto ingrediencie zmiešame, vezmeme ľudstvo, odstránime prípadné zdroje zla, dôkladne to vymiešame a polejeme tým celý svet. Počas života občas premiešame.

vianočné...ale nemôžem si pomôcť, túžim sa s Vami o to podeliť teraz a tu:)

Dievčatko pripravovalo vianočný darček. Balilo škatuľu do veľmi drahého zlatého papiera. Použilo ho neprimerane veľa a k tomu pridalo množstvo všelijakých ozdôb a farebnej stužky.

„Čo to robíš?“ vyčítal jej príkro otec. „Toľko papiera vyjde nazmar. Vieš, koľko to stojí?“

Dievčatko si škatuľu pritlačilo k srdcu a so slzami v očiach sa stiahlo do kúta.

Na Štedrý deň pricupkalo k otcovi ako vtáčatko a podalo mu škatuľu v zlatom papieri ako dar.

„To je pre teba, ocko,“ zašepkala. Otec znežnel. Bol asi pritvrdý. Veď to bol darček preňho. Pomaly rozviazal stužku, trpezlivo rozbaľoval zlatý papier a pomaličky, pomaličky otvoril škatuľu. Bola prázdna!

Neprijemné prekvapenie roznieťilo jeho výbušnosť:

„To si premárnila všetok papier a stužky, aby si zabalila prázdnu škatuľu?!“

Dievčatku znova slzy zaplavili očka: „Ale, ocko, škatuľa nie je prázdna. Vložila som do nej milión božtekov!“

Preto má dnes istý človek na pracovnom stole v kancelárii škatuľu od topánok.

„Veď je prázdna!“ čudujú sa všetci. „Nie, nie je prázdna. Je plná lásky môjho dievčatka“, povie zakaždým.

(autor: Bruno Ferrero)

Zdroj: ŠŤASTENKO, ZŠ P. O. Hviezdoslava, Veľké Kapušany

ĎAKUJEM!!!

Dadka :)

